

Lycaste bradeorum

LYCASTE

Lycaste is een geslacht voor liefhebbers: niet iedereen kan even goed met de planten overweg en soms laat bloei te wensen over. Daar komt bij dat kleine planten vaak maar een enkele bloem geven en dat wordt niet altijd spectaculair gevonden. Maar voor de volhouder, die grote planten kan kweken, vormt het geslacht een uitdaging van jewelste!

Er zijn 45 soorten, een stuk of 12 subspecies en een zestal geregistreerde natuurlijke hybriden in het geslacht Lycaste. Ze worden gevonden in Latijns Amerika van Mexico tot Peru en er is één soort die op de Caribische Eilanden voorkomt. Ze groeien in de vrije natuur vanaf zeeniveau tot 2500 meter hoogte en worden overal ter wereld gekweekt waar enthousiaste orchideeën liefhebbers voorkomen. De planten groeien epifytisch, soms semi-terrestrisch of lithofytisch en hebben 2-3 grote, dunne

geplooid bladeren die op meestal ovale bulben staan, soms dragen de bulben een stekel. De gele Mexicaanse soorten verliezen hun blad tijdens het droge winterseizoen. Eén (soms twee) opvallende bloemen staan op de bloemstengel die afhankelijk van de soort uiteraard, 3-60 cm lang kan worden. De bloemstengels verschijnen vanaf de basis van de bulbe, elk blijft ongeveer vier weken goed. De bloemstengels staan meestal verticaal of horizontaal behalve bij Lycaste dyeriana die hangende bloemstengels geeft. De kleuren van de bloem zijn meestal geel, roze, groen, oranje, wit en bruin, maar de bloemen dragen ook vlekken en hebben bijkleuren.

Het kweken van Lycastes

In de vrije natuur kan het gebeuren dat de planten een nachtvorst je meemaken, maar in cultuur zijn minder drastische condities toch aan te raden. Een gematigde omgeving in de zomer met een luchtvochtigheid van 100% tijdens de nacht en 45-65% overdag is aan te raden. In de winter moeten de planten koel en droog worden weggezet. De planten groeien in de natuur veel op omgevallen bomen of ertussen, op plaatsen waar zich veel voedsel verzamelt. Dit houdt in dat ze wel wat lusten: regelmatig mesten en een potmengsel met (beuken)blad erdoor geeft prachtige grote bulben die je dan het volgende jaar belonen met mooie bloemstengels die zich tegelijk met de nieuwe scheut ontwikkelen. Probleem is vaak om de nieuwe scheut te behouden: water geven in de nieuwe scheut is een garantie voor het weggroten ervan. Eventuele luchtbevochtigers (sproeiers) moeten in de kas onder de tableten worden geplaatst en er mag nooit over de planten worden gegoten; alleen de pot dompelen is het devies. De meeste Lycastes groeien in lichte tot flinke schaduw, maar er zijn soorten, zoals b.v. Lycaste denningiana, die bijna in het volle zonlicht groeien.

Eén van de bekendste en meest gekweekte soorten is Lycaste aromatica. Prachtig geel en sterk geurend naar kaneel. Deze soort komt voor in Mexico en Nicaragua. Het is een epifyt die op hoogtes tussen 900 en 1.500 meter voorkomt in bossen met eiken, maar af en toe ook te vinden is als lithofiet op rotsen. Als de bladeren zijn afgevallen blijven er op de bulben scherpe stekels staan. De bloemstengel wordt 6 cm lang; de geel met groene bloemen meten 6 cm in doorsnee. Zelf heb ik een heel groot exemplaar gekweekt, maar om de één of andere reden heb ik er nooit zoveel bloemen op kunnen krijgen als je op grond van het aantal bloeiende bulben kon verwachten. Maar al met al een aanrader.

Een absolute favoriet van mij is Lycaste deppei, een gemakkelijk te herkennen soort uit Mexico, Nicaragua en Guatemala. De bladeren vallen niet altijd af. De sterk geurende, 9 cm grote bloemen hebben rood en bruine spikkels op de bleekgroene petalen. De witte sepalen en de geel/oranje lip met de rode vlekjes zijn kenmerkend voor deze soort. Ik heb jaren geleden, voor ik naar Australië vertrok, een exemplaar gehad met ruim 100 bloemen erop, een reus van een plant met een diameter van zeker 50 cm. Nu heb ik een bescheidener exemplaar, maar mijn doel staat vast, al zal het nog wel een tijdje duren voordat ik weer zo iets heb.

Andere mooie soorten zijn: Lycaste macrophylla, Lycaste xytriphora (lijkt wel op de vorige), de prachtige Lycaste skinneri (roze tot wit), Lycaste locusta en Lycaste fragrans.

Henk Smouter

Uit: Orchideeën Kring NO Brabant, juni 2004

Lycaste skinneri

Lycaste lasioglossa

Lycaste brevispatha

Lycaste ciliata